

“मीठे बच्चे- लक्ष्य रूपी साबुनले आत्मारूपी मैलो कपडालाई सफा गर, पवित्रताको गुणलाई धारण गरेर अरूलाई पनि गराऊ।”

प्रश्न:- कुनचाहिं जादुगरी एकदम फस्टक्लास जादुगरी हो- कसरी?

उत्तर:- ईश्वरीय जादुगरी फस्टक्लास जादुगरी हो, किनभने यसद्वारा नर्कवासीबाट स्वर्गवासी बन्छौं, पतितबाट पावन बन्छौं। यो जादुगरी बाबाले नै सिकाउनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, केवल मलाई अनुसरण गर्नु भने तिमी राजाहरूको राजा बन्छौ। आत्मालाई पवित्र बनायौ भने शरीर पनि पवित्र मिल्छ। पुरानो तन-मन-धन बिमा गरिदियौ भने नयाँ मिल्छ। यस्तो व्यापार संगममा बाबाले नै सिकाउनुहुन्छ।

गीत:- आज अन्धेरे में है इन्सान....

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले गीतको लाइन सुन्यौ। एकातर्फ छन् सारा दुनियाँ भक्तिमार्गमा चल्नेहरू, अर्कातर्फ छौ तिमी ज्ञानमार्गमा चल्ने बच्चाहरू। उनीहरू भक्तिको सिंढी चढिरहन्छन्, तिमी बच्चाहरू ज्ञानको सिंढी चढ्छौ अर्थात् भक्तिको सिंढी ओर्लन्छौ। बच्चाहरूलाई थाहा छ- आधाकल्पबाट भक्तिको सिंढी चढ्नु पर्ने हुन्छ। जति भक्तिको सिंढी चढ्छौ, त्यति नै तल झर्छौ। जति ज्ञानको सिंढी चढ्छौ, त्यति सद्गतिलाई प्राप्त गर्ने छौ। भक्तहरू पनि पहिला अव्यभिचारी हुन्छन्। पछि व्यभिचारी बन्छन्, फेरि बिल्कुलै अन्धश्रद्धामा पुग्छन्। केही पनि बुझ्दैनन्। गायन पनि छ- हामी एकदमै अन्धकारमा छौं। सतगुरु विना एकदम अन्धकार हुन्छ। गुरु त यहाँ धेरै छन्। अब सच्चा गुरु को हो त? साधु, सन्त, महात्मा, भक्त आदि सबै साधना गर्छन् अथवा याद गर्छन्। शास्त्र, वेद, उपनिषद् पढिरहन्छन्, फेरि पनि भन्दछन्- भगवान् जब आउनुहुन्छ तब नै आएर हाम्रो सद्गति गर्नुहुन्छ। सद्गति दातालाई नै पतित-पावन भनिन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरू उज्यालोमा आएका छौ। पतित-पावन बाबालाई जानेर उहाँलाई याद गर्छौ। जति जुन बच्चाले बाबालाई याद गर्छन्, ज्ञान धारण गर्छन् त्यति नै उनीहरूको अज्ञान अन्धकार विनाश भएर जान्छ। उज्यालोमा लैजाने एक बाबाले नै हो। त्यसैले भन्दछन्- ज्ञान अञ्जन सतगुरु दिया... तर यो कुनै आँखामा लगाउने गाजल होइन, ज्ञानको कुरा हो। ज्ञानको साथ योग पनि रहन्छ। अब तिमी बच्चाहरूको बुद्धियोग निराकार परमपिता परमात्मा सँग लागेको छ फेरि पनि तिमीहरूमा पनि नम्वरवार छन्। अरू कोही मानिसहरूको सर्वशक्तिमान परमपिता परमात्मा सँग योग छैन। तिमीलाई त बाबासँग, मुक्ति र जीवन मुक्तिधाम सँग योग लगाउनु पर्छ। मुक्ति-जीवन मुक्तिको लागि पनि दैवी आचरण चाहिन्छ। यतिबेला सबैको आचरण आसुरी छ। परमपिता परमात्माको गुणको गायन गरिन्छ- मनुष्य सृष्टिका बीजरूप हुनुहुन्छ, सत् हुनुहुन्छ, चैतन्य हुनुहुन्छ, आनन्दका सागर हुनुहुन्छ, ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, पवित्रताका सागर हुनुहुन्छ। सदैव हुनुहुन्छ। उहाँको यो पद अविनाशी छ। अरू कोही मानिसको अविनाशी पद हुन सक्दैन। हुन त अहिले तिमीहरू पनि ज्ञानको सागर, पवित्रताको सागर बन्छौ, तर सीमित (लिमिटेड) बन्छौ। बाबा भन्नुहुन्छ- म त असीमित (अनलिमिटेड) छु। तिमीलाई असीमित बनाउन सकिदैन। नत्र खेल कसरी चल्न सक्छ। तिमी सदाको

लागि बन्न सक्दैनौ। तिमी २१ जन्मको लागि बन्छौ। २१ पिढी भनेर गायन गरिएको छ। तिमीहरू सदाको लागि बन्ने काइदा नै छैन। म हुँ नै सदा पवित्र। रहन्छु नै परमधाममा। मेरो पासमा ज्ञान, पवित्रता आदि छँदै छ। तिमीहरूले बिर्सिन्छौ। यतिबेला बाबा आएर बच्चाहरूलाई एकदम अन्धकारबाट निकालेर ज्ञान र योगद्वारा पवित्र बनाउनुहुन्छ। अरू कसैले पनि यसरी म परमधामबाट आएको हुँ, मलाई याद गर भन्न सक्दैनन्। हुन त संन्यासीहरूले आफूलाई परमात्मा हुँ भनेर पनि कहलाउँछन्, तर म परमधामबाट आएको हुँ भन्न त सक्दैनन्। अब मलाई याद गर— यो महावाक्यलाई कसैले पनि नक्कल गर्न सक्दैनन्।

बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमीलाई राजाहरूको राजा बनाउन आएको छु। राजा उनीहरू नै बन्छन्, जो कल्प पहिला बनेका थिए। तिमीलाई थाहा छ— कति बच्चाहरू पवित्र बनेका छन्। कति अशुद्ध मैला पनि बन्छन्। बाबा आएर मैलो कपडालाई सफा गर्नुहुन्छ। आत्मा नै मैलो बन्छ। आत्मालाई सम्झाइन्छ— तिमीलाई मायाले कति मैलो बनाइदिएको छ। एक जन्मको मात्र कुरा होइन। जन्म-जन्मान्तरको कुरा हो। अहिले बाबा आएर आत्मालाई सफा गर्नको लागि लक्ष्यरूपी साबुन दिनुहुन्छ, भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु। भने निभ्न लागेको आत्मा योगद्वारा जाग्नेछ। बाबा स्मृति दिलाउनुहुन्छ— तिमीलाई मैले स्वर्गमा पठाएको थिएँ, मायाले मैलो बनाइदिएको छ। अहिले फेरि तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाउन आएको छु। मैले यी ब्रह्मा तनद्वारा शिक्षा दिइरहेको छु। आत्मालाई भन्नुहुन्छ— देह सहित देहका सबै सम्बन्धहरूलाई भुलेर बाबालाई याद गर, अनि आत्मा स्वच्छ हुन्छ। फेरि भविष्यमा तिमीलाई शरीर पनि नयाँ मिल्छ, तत्त्व आदि पनि सतोप्रधान हुन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— यस पुरानो दुनियाँलाई भुल। मलाई याद गर्नु। भने मेरो पासमा आइपुग्छौ। यस पुरानो दुनियाँमा कुनै चीज बनाइयो भने नयाँ नाम राखिदिन्छन्। जस्तै, नयाँ दिल्ली भन्दछन्। तर दुनियाँ त पुरानै हो। अब तिमी बच्चाहरूको बुद्धियोग पुरानो दुनियाँबाट एकदमै हट्नु पर्छ। तिमी आत्माहरू स्वीट होममा जानु छ। अब आफूलाई आत्मा निश्चय गरेर बाबालाई याद गर, तब नै अन्त मति सो गति हुन्छ। मानिसहरूले त अनेकौँलाई याद गर्छन्— कसैले गुरुलाई, कसैले कृष्णलाई। तर कृष्ण आदि कहाँ गए भनेर जान्दैनन्। सबैले पुनर्जन्म लिनै पर्छ भन्ने पनि थाहा छैन। यो चलन सृष्टिको आदिकाल देखि चल्दै आइरहेको छ। सत्ययुग आदिमा देवी-देवता थिए भने अवश्य पुनर्जन्म पनि त्यहीँबाट नै सुरु भएको होला। सबैभन्दा पहिला श्रीकृष्ण हुन्छन् प्रथम पावन मनुष्य। उनको महिमा धेरै छ। लक्ष्मी-नारायणको यति धेरै महिमा छैन किनभने बच्चाहरू पवित्र सतोप्रधान हुन्छन्। तर कृष्ण पुरी कहाँ छ भन्ने चाहिँ जानेका छैनन्। वैकुण्ठ भन्दछन् तर सत्ययुगको बारेमा कसैलाई पनि थाहा छैन। कृष्णलाई द्वापरयुगमा देखाएका छन्। त्यही नाम-रूप अर्को जन्ममा हुन सक्दैन। कृष्ण त सत्ययुगमा थिए। तिमीलाई थाहा छ— यी जगत अम्बा, जगत पिता नै पछि गएर लक्ष्मी-नारायण बन्छन्। सत्ययुगलाई कृष्णपुरी भनिन्छ। अहिले हो कंसपुरी। यी सबै आसुरी नाम हुन्। वहाँ हुन्छन् दैवी सम्प्रदाय, यहाँ छन् आसुरी सम्प्रदाय। यी नाम केवल गीतामा छन्, अरू कुनै शास्त्रमा हुन सक्दैनन्। बाबा संगममा बसेर सम्झाउनुहुन्छ। बाबा रचयिता हुनुहुन्छ, उहाँलाई भनिन्छ— मनुष्य सृष्टिका बीजरूप। तिमीहरूले गायन गर्छौ— बाबा हजुर पतित-पावन हुनुहुन्छ, आएर यस पतित

दुनियाँलाई पावन बनाउनुहोस्। पावन सृष्टिलाई रचेर पतित दुनियाँलाई विनाश गराउनुहोस्। वास्तवमा, ब्रह्माद्वारा पावन सृष्टि रचनुहुन्छ, फेरि शंकरद्वारा पतित सृष्टिको विनाश हुन्छ। यी कुरा अरू कसैले पनि जान्दैनन्। अहिले तिमी बच्चाहरूले बाबा सँग योग लगाउँछौ। तिमीले देखिरहेका छौ, मैला कपडाहरूलाई सट्का लगाउँदा कुनै कुनै त फाट्छन्। यति धेरै अजामिल जस्तै पापी छन् जो कति पनि स्वच्छ हुँदैनन्। बाबाले कति राम्रो सँग सम्झाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! परमप्रिय बाबा र परमप्रिय सुखधामलाई याद गर। यो हो अति दुःखधाम। सबै त्राहि-त्राहि गर्छन्। एक-अर्कालाई मारपिट गर्छन्, अनि फेरि भन्छन्— हे भगवान्! रक्षा गर्नुहोस्। बाबा त मुक्तिदाता हुनुहुन्छ। तिमीलाई थाहा छ— बाबा आउनु भएको छ खासगरी हामी बच्चाहरूलाई र आम रूपमा सबैलाई शान्तिधाम लैजानको लागि। तिमी बच्चाहरूमा पनि यो नशा नम्बरवार छ। यो पढाइ पनि कम छैन। हेर, बाबा कस्तालाई पढाउनुहुन्छ! अजामिल जस्ता पाप आत्माहरूलाई स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ। बच्चाहरूलाई बारम्बार सम्झाउनुहुन्छ— तिमीले दैवी गुण धारण गर्नु छ। लक्ष्य, उद्देश्य त बुद्धिमा छ।

यो पवित्रताको गुणका बारेमा अरू कसैले पनि सुनाउँदैन। संन्यासीहरूले त घरबार छुटाउँछन्। तिमीलाई घरबार छोड्नु छैन। बरू पुरानो दुनियाँलाई नै छोड्नु छ। त्यो हो हदको संन्यास, यो हो बेहदको। संन्यासीहरूलाई धेरै मान मिल्छ। यहाँ त कुनै संन्यासी आए भने भनिन्छ— पहिला ड्रेस बदल्नुहोस्, स्त्रीलाई गएर ज्ञान सुनाउनुहोस्। धेरैजना आएर तिमी चरणमा झुक्नेछन्। माताहरू विना उनीहरूको उद्धार हुन सक्दैन किनभने तिमीले ज्ञान दिन्छौ। बाँकी कुनै चरणमा झुक्नु पर्ने होइन। कसैले नमस्ते वा राम-राम भन्छन् भने जवाब त दिनै पर्ने हुन्छ। बाबा पनि भन्नुहुन्छ— बच्चे, नमस्ते। म तिमीलाई आफूभन्दा पनि उच्च बनाउँछु। तिमीलाई ब्रह्माण्ड र सृष्टि दुवैको मालिक बनाएर म वानप्रस्थमा रहन्छु। तर श्रीमतमा पनि चल्लु पर्छ। यस पुरानो दुनियाँबाट मुख मोड्नु पर्छ। जसरी राम र रावणको चित्र छ। कृष्णको पनि चित्र छ, नर्कलाई लात हानिरहेका छन्। स्वर्गको गोला हातमा छ। बाबाले धेरै राम्रो सँग सम्झाउनुहुन्छ, फेरि पनि थोरैले मात्र यो व्यापार गर्नेछन्। बाबालाई तन-मन-धन दिएर नयाँ लिन्छन्। यो फस्टक्लास बिमा हो। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले आत्मालाई पवित्र बनायौ भने शरीर पनि पवित्र मिल्छ। फेरि स्वर्गमा राजाई गर्नेछौ। त्यसैले बाबालाई सौदागर र जादुगर पनि भनिन्छ। पतितलाई पावन बनाउनु— यो हो ईश्वरीय जादुगरी। बाबा भन्नुहुन्छ— नर्कवासीहरूलाई स्वर्गवासी बनाऊ। कस्तो फस्टक्लास जादुगरी छ। प्राप्ति धेरै छ। बाबा भन्नुहुन्छ— राजाहरूको राजा बन, बाबाको अनुसरण गर। यी ब्रह्माबाबा अधरकुमार हुन्। मम्मा कुमारी कन्या हुन्, त्यसैले अनुसरण गर्नु पर्छ। तिमीहरूले भन्दछौ— हामी भाइ-बहिनीहरूले बाबा सँग वर्सा लिन्छौ। हुन त लौकिकमा बहिनीलाई वर्सा मिल्दैन, भाइलाई मात्र मिल्छ। यहाँ तिमीहरू सबैलाई मिल्छ, किनभने तिमी सबै आत्मा भाइ-भाइ हो। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीहरू सबैलाई मेरो पासमा आउनु छ, फेरि त यो भाइ-बहिनीको नाता पनि टुट्नेछ। त्यहाँ बाबा र बच्चाहरूको मात्र नाता हुन्छ, त्यसैले भन्नुहुन्छ— वी आर अल ब्रदर्स (हामी सबै भाइ-भाइ हौं)। ब्रदरहुड हुन्छ, फादरहुड हुँदैन। सर्वव्यापीको ज्ञानले त धेरै नोक्सान गरेको छ। अब तिमी

बच्चाहरूलाई बाबाको याद गर्नु छ। यस्तो होइन, कसैले योगमा बसाओस्। तिमीलाई लक्ष्य मिलिसकेको छ। मुरली सुनिसकेर फेरि हिंड्दा-डुल्दा योगमा रहनु छ। यात्रा हो, गइरहेका छौं। ठिकै छ, आठ घण्टा सर्विस (नोकरी) गर, त्यो पनि छूट छ। बाँकी समय यसमा दिनु छ। मुख्य कुरा हो— पवित्रताको। एक-आपसमा पतित बनाउँदै आदि-मध्य-अन्त्य दुःखी बनेका छन्। अब वृक्ष एकदमै सडिसकेको छ। बाबा आएर सडिसकेको वृक्षलाई दैवी वृक्ष बनाउनुहुन्छ। अब श्रीमतमा चल। शिवबाबा पनि कुरा गर्नुहुन्छ, साथै ब्रह्माले पनि कुरा गर्छन्। फेरि पनि तिमीहरू जान्दछौ— शिवबाबा हाम्रो बाबा पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, अनि सतगुरु पनि हुनुहुन्छ। तिमी बच्चाहरू पनि हौ भने विद्यार्थी पनि हौ। म ग्यारेन्टी दिन्छु— तिमीहरूलाई फर्काएर घर लिएर जानेछु। यस्तो ग्यारेन्टी अरू कसैले पनि दिन सक्दैनन्। उनीहरू त केवल आफूलाई ठूलो— ठूलो पदवी राख्न लगाउँछन्। तर तिमीलाई त अब अधिकार मिलेको छ। तिमीले सम्झाउन सक्छौ— जगतगुरु हुनुहुन्छ एक, उहाँले नै सद्गति गर्नुहुन्छ। यस्तो सुखदाता बाबालाई कसैले पनि जान्दैनन्। यदि बाबालाई जानेका भए त सम्पत्तिलाई पनि जान्नु पर्ने थियो। अच्छा!

माता-पिता बापदादाको मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) अन्त मति सो गतिको लागि पुरानो दुनियाँबाट दिल हटाएर, आफ्नो मुख मोड्नु छ। आफ्नो प्यारो घर परमधामलाई याद गर्नु छ।
- २) सौदागर बाबा सँग सच्चा सौदा (व्यापार) गर्नु छ। तन-मन-धन सबै विमा गरेर बाबाको अनुसरण गर्नु छ।

वरदानः— सर्व खजानहरूलाई स्वयंमा धारण गरेर, निराश-पन वा ईर्ष्याबाट मुक्त रहने सदा प्रसन्नचित भव बापदादाले सबै बच्चाहरूलाई समान रूपले सबै खजाना दिनु भएको छ तर कुनैले त्यस प्राप्तिहरूलाई स्वयंमा धारण गर्न सक्दैनन् र समयमा कार्यमा लगाउन आउँदैन, त्यसैले सफलता देखिँदैन फेरि स्वयं सँग निराश हुन्छन्, सोच्दछन्— सायद मेरो भाग्य नै यस्तो छ। उनलाई फेरि अरूको विशेषता वा भाग्यलाई देखेर ईर्ष्या उत्पन्न हुन्छ। यस्तो निराश हुने वा ईर्ष्या गर्ने कहिल्यै प्रसन्न रहन सक्दैनन्। सदा प्रसन्न रहनु छ भने यी दुवै कुराबाट मुक्त रहने गर।

स्लोगनः— स्वार्थ नराखी सच्चा दिलले सेवा गर्नेवाला नै स्वच्छ आत्मा हो।